

Associació
d'Espectadors
del Teatre
del Mercat Vell

APUNT

Guia d'Espectacles del Teatre Auditori

Adreça desconeguda

Dos amics (Ramon Madaula i Jordi Bosch) davant el nazisme

24 de novembre
22 hores

**VENDA
D'ENTRADES**
23 de novembre,
de 20 a 21 h
24 de novembre,
de 20 a 22 h
Teatre Auditori

RESERVES
Fins el 23 de novembre,
al telèfon 93 691 94 06

Important:

- Les reserves no seran vàlides si no s'han confirmat personalment
- Les entrades reservades que no s'hagin recollit mitja hora abans de l'inici de l'espectacle es posaran a la venda a partir de les 21.30 h

Tempo

Un espectacle innovador, sorprenent i emocionant que barreja teatre, música i circ

1 de desembre
22 hores

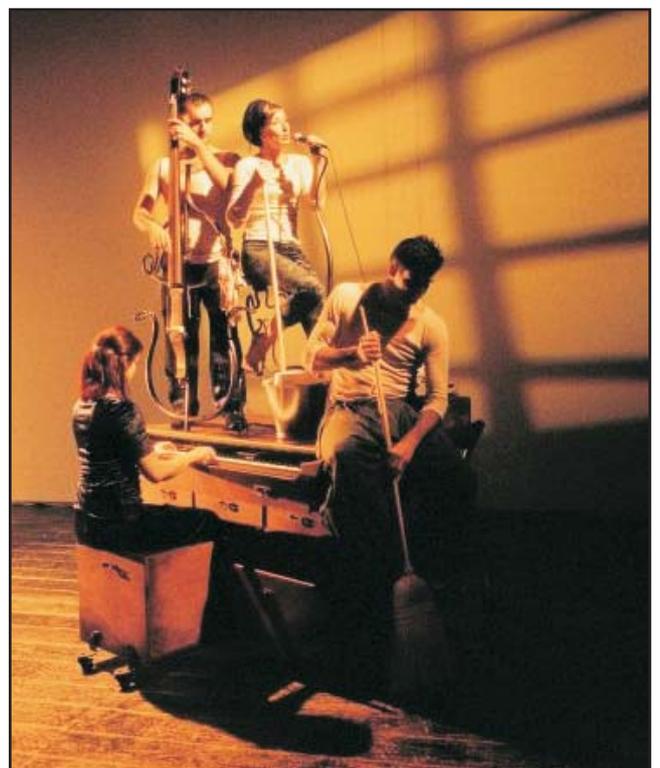
**Atenció, els dos
espectacles són en
setmanes consecutives**

**VENDA
D'ENTRADES**
30 de novembre, de 20 a 21 h
1 de desembre, de 20 a 22 h
Teatre Auditori

RESERVES
Fins el 30 de novembre,
al telèfon 93 691 94 06

Important:

- Les reserves no seran vàlides si no s'han confirmat personalment
- Les entrades reservades que no s'hagin recollit mitja hora abans de l'inici de l'espectacle es posaran a la venda a partir de les 21.30 h

Adreça desconeguda: Ramon Madaula i Jordi Bosch, dos amics que acaben odiant-se

1932. L'alemany Martin Schulse i el jueu nordamericà Max Eisenstein compareixen una gran amistat i són socis d'una galeria d'art a San Francisco (Califòrnia). Martin ha decidit tornar al seu país amb els seus, mentre que Max es queda a San Francisco per dur el negoci comú. Han promès d'escriure's i ho fan des del moment de la seva separació perquè s'estimen com a germans. A principis de 1933, a Alemanya, Hindenburg deixa el poder a un nou canceller, el nacional-socialista Adolf Hitler. Mentre es produeix el tràgic ascens del Tercer Reich, la tendra complicitat de les primeres cartes bascularà subtilment fins a l'horror. Els dos homes viuran aquest gir històric en detriment de la seva amistat, i a la llum de la seva correspondència quedarà

atrapada, com en una instantània, no només tota la tragèdia de l'Alemanya nazi, sinó a més una altra història, intemporal i universal: la variable i imprevisible condició de víctima i botxí de l'ésser humà. L'intriga gira al voltant d'un personatge central però absent: Griselle, la germana de Max que fou l'amant d'en Martí i creix com a actriu en els teatres europeus. Però és jueva... i quan arribi a Berlin serà perseguida i finalment assassinada, davant la covardia i passivitat de Martin que no va arriscar el seu nou estatus per a ajudar-la. El distanciament dels dos amics es convertirà en odi i la reacció de Max serà la venjança: el jueu posarà a la SS darrera del seu antic amic Martí, qui resultarà ser víctima del seu propi poder nazi.

DIRECCIÓ
Fernando Bernués

INTÈRPRETS
Jordi Bosch
Ramon Madaula
Fanny Silvestre (violoncel)
Roger Mas (piano)

Tempo: els personatges són alhora actors, músics i acrobates

Quatre personatges que, des de la poesia, la divisió i la sensualitat, conviuen en un espai on les fronteres entre les arts es dilueixen. Tempo ha estat nominat als premis Max 2007 en 12 categories, entre les quals destaquen Millor Espectacle de Teatre, Millor Autor Teatral en Català (Marta Barceló i Biel Jordà), Millor Director d'Escena (Cia Res de res), Millor Director Musical (Juanjo Grande) i Millor Actor i Actriu.

DIRECCIÓ I INTÈRPRETS
Marta Barceló, Biel Jordà, Albert Bordonada y Laia Oliveras

ESCENOGRAFIA
Diego Polognioli

VESTUARI
Isabel Castro Jung

"Yzakayu", Joana Castell

MÚSICA
Juanjo Grande

IL·LUMINACIÓ
Christopher G. Mitchem

SO
Christopher G. Mitchem

La premsa ha dit...

El Teatre Borràs acull l'estrena d'Adreça desconeguda, protagonitzat per Ramon Madaula i Jordi Bosch

Cartes marcades per l'auge dels nazis

La crítica de Ramon Madaula i Jordi Bosch de la correspondència que els va unir des de San Francisco fins a Berlín, el 1933, és un treball que s'ha convertit en un dels més importants de la seva obra. El treball de Ramon Madaula i Jordi Bosch és un treball que s'ha convertit en un dels més importants de la seva obra. El treball de Ramon Madaula i Jordi Bosch és un treball que s'ha convertit en un dels més importants de la seva obra.

EL PAIS

"La utilización de elementos procedentes de distintos ámbitos artísticos crea una atmósfera muy especial en este espectáculo de creación colectiva y factura sencilla y elegante. La música, el circo y el teatro de movimiento forman parte de un montaje sin texto, más allá de alguna interjección o alguna palabra suelta que se desvanece en el aire, y en el cual se percibe una marcada voluntad de llenar el escenario de poesía, visual y sonora. (...) El trabajo de sus autores no apunta a la cabeza del espectador, sino que busca una lectura emocional, sensitiva. Tempo está habitado por cuatro personajes de los que se sabrá poco a lo largo de la función. Suspensivos en un tiempo y un espacio imprecisos, de fantasía o de sueño, irán encadenando escenas sin demasiada relación más allá de que todos intervienen en cada una de ellas, bien como protagonistas, bien como espectadores desde el propio escenario. Abundan los números musicales, que se intercalan con ejercicios aéreos ejecutados con precisión y muy bien iluminados; hay pinceladas cómicas que subrayan el tono jovial de todo el montaje."

Belen Ginart (14-01-2006)

L'AVANGUARDIA

"En el espectáculo en vivo, la forma de hacer marca la diferencia y por eso una pirueta en el aire será una u otra cosa según cómo y quién la haga. La compañía mallorquina Res de Res se ha presentado por primera vez en Barcelona con un espectáculo visual sorprendente en el que ciertos ejercicios de circo (puras piruetas) se fusionan con la música para crear momentos mágicos, poéticos, de humor y, sobre todo, emocionantes. Un espacio y dos objetos, una cómoda piano repleta de sorpresas y un contrabajo eléctrico metálico y sin caja, son los elementos básicos de un trabajo elaborado con un tempo íntimo, lento, seductor y muy bien iluminado. Un número tan clásico como la tela roja se convierte en algo muy diferente cuando la intérprete ralentiza sus movimientos y, además, canta, y bien. Y desde luego no es lo mismo hacer piruetas en un trapecio que colgado de un contrabajo de metal mientras se toca. Y bien."

Santiago Fondevila (13-01-2006)